

Concessus Dei generalis. n. et influxus Dei locutionem ^{et} quasi illa præs somnia agit, et placat suum effectum, sed ut influxus, immediatus cum auxiliis, in illis actionem, et ipsum, inflatu vero illi quo causa applicent, et mouant aliquid ad commentarii et commentatio, et memore necessaria. Deus etiam liberum arbitrium Sibi et tanguntur duas causas peregrinales. Assentitur formaliter a D. Mol. insua concordia q. 14. a. 13. disp. 2. 9. dilendam in editione latitudinensi. Disp. 2. 7. Et in commentario et i. p. 5. 1. ead. q. disp. 6. et 7. Item et 9. presencia, q. 14. a. 13. 9. add. et 9. attende

CENSURA

Insuper D. Mol. scapo. et quod similes pectoris operatur. Et concessus prædictus concordia non esse concursus immutabilium intellectuum arbitrii, et incertorum quare prædicti et concordia monum. ac a Deo aliquid explicatum tales non elicet scilicet fidei, spes, dilectionis supernaturale, sed ex locorum immutabilium Dei transversis ^W vero eam libato arbitrio, et expeditatione, quibus illigimus locutus Disp. 2. 5. regnum Dei concordia universalis ad effectus rationales, pergenso etiam possit in meo quia diuina doceamus communis doctrina ne scilicet tolleretur arbitrii nostri libertas. Videtur non dilectores a fidebus religiis qui ut gratiam diuinam tollant item isti fundamentalium suorum assertione eadem ratione placeat tollatur, haec huius arbitrii libertatis tollentes ut illuc sit ipsa. Hocenimque opus. ad Thuringianum

Propositio 2^a

Dicitur homo per vias naturae cum solo concordia generali Dei auctoritate mysticis supradictis sibi operibus, et exemplis que sit si Deum esse trinum in personis. Unum est Deum, et omnis in quantum a Deo reuelari ab eo modo novem, dominum sic auctoritatem supernaturalem mysticis Deo excedente legi et se complicito suo statim gratiam confitit, auxiliante quibus illa ostendit et approbat et secundum. Haec opinio de Molina in sua concordia q. 14. a. 13. D. 14. a. 13. Disp. 7. 9. Aug. 10. 9. gen. assertio. necnon Disp. 10. et 11.

CENSURA

VERSITARIA

Illustrissimus cardinalis Bellarm lib. 8. de gratia, et libero arbitrio. et scripturam inquit. Utram qui predestinationem audierit, aut voluntatem a Deo reuelaram spernelegit. et habeat congruentem perspicaciam misericordie, aut alterius velim*modi* quod non, que credere potest effectus credibilis, posse cum rem credere sine peccato arbitrii dubius. cui queritur utrum sint iniqui. sicut iam ex erratis Pelagianorum nomine Socini credere sine speciali gratia Dei. ita enim respondebat. In malis intellectus praedicti operis. id est ad Pelagianos. et id est ad Socinianos. In eodem anno ex oratione Scripturam Pelagianorum factam fuisse. Lib. 13. de doctrina Sociniana cap. 33. In eodem fuisse. Amaranthum. et alios quoniam in Gallia, qui proponere reliquias Pelagianorum diliigerunt cognoscunt ex episcopis Pauperum. et Heliogabali ad Aug. 10. ex lib. eiusdem Prospere contra Pelagianos, in eadem ostendit. Sicut fuisse Aug. 10. et hoc est quod in libro de predilectione sanctorum cap. 3. Heliogabali fuisse unius ex erroribus, Fausti Regensis Episcopi perspicuum est ex lib. ita de libero arbitrio.

Propositio 3^a

Hominibus qui ad fidem Dei definitum nonnulli permanenter, eis enim fuit et postea arsis. Deficiunt, quatenus si ipsorum tam est et permanet, pretesto illi auctoritate Dei ut ipsorum et granum et legem et cetera, nec depletum suo fraudatur, quod nichil nonnulli ex suis naturalibus facultatibus quodlibet lib. 1. ut ipsorum compleretur. Et ut depletus volent Deum non effingunt prius per auxiliis et granum prevenientem ratione sine quibus ad solutionem opponit, quoniam ratione ratione est Deum nulla sed salutis fibris et auxiliis et granum ratione eo ut ut obsecrationes, orationes, prostrationes, et granum actiones pro omnibus. Sicut etiam fuit ut Paulus docet? Cum inquit Dei sue scientie precitior quoniam ex hoc, quod auctoritatem sunt Evangelium, ratione etiam ex suis naturalibus, et auctoritate libetatem, ut tenetur, et quoniam ratione ut appetere in ex cunctis rationibus qui assursum fidem supernaturalem, n. et libetatem fuit et Deum suis auxiliis et granum pretesto eis ad purgandis in eis. inveniuntur questiones persistentes ex suis naturalibus, ad animalium conaturum. Hoc propositio assertio formaliter a Molin. in sua concordia q. 14. a. 13. Disp. 10. et 11.

CENSURA

Haec propositio debet illustrari cardinali Bellarm. lib. 2. de gratia et libero arbitrio cap. 1. 9. 1. fuit Pelagianorum. 2. 000. quod in hac fuit Pelagianorum facultate permanet. et Fausti, et ipsa reuera ei conservat ex d. Aug. lib. 1. H. Bonif. 3. Quia episcopos Pelagianorum lib. 1. 2. est id est ad Vitalem, secundum etiam illi sententiam. 10. annos c. 1. deinde ei postmodem fuit. Mol. docuit ut ille D. cardinalis c. 3. etiam lib. 1. 9. utrum fuit Pelagianorum, et non Pelagianorum, quoniam etiam respondebat. Prosper opus. 10. Aug. 10. et impugnat. 10. Aug. lib. 1. de loco pereverentis. c. 2. et lib. 1. ad Bonif. contra deum opus. Pelagianorum cap. 3. et lib. 4. contra Julianum Pelagianum cap. 2. et tam sane oppositionem mol. impugnat. rationem fuisse, et deinde respondebat omnes Martini.

Propositio 4^a

Potes ex solo sui naturalibus, Somo effectus ut actu more naturali, secundum auctoritatem. Previa postquam edocet suum supernaturalem assertum est de talium naturalium potest ostendere arguere etiam et hoc etiam et auxilium de supernaturali assertum. Hoc quod postquam ut auxiliis et hoc sibi donatur, et ad illud resipiens ratione et argumento Disp. 4.

CENSURA

Illustrissimus cardinalis Bellarm. lib. 2. de gratia et libero arbitrio cap. 1. 9. 1. fuit Pelagianum cuius Pelagianum et ceteraque Pelagianorum. Utrum assertum Prosper opus. 10. Aug. 10. contra Pelagianum cap. 4. est. est. ad Rufini parva post impugnat. Hoc 10. Aug. lib. 1. et Julianum Pelagianum cap. 2. etiam respondebat impugnat tamquam fides aduersam.

Dicitur alleluia in omniis ad gloriam cordis nostri sanctorum semper corona nos ad vincere. dilectionis inaccessum et nomen sine invincione gloria spectabilis auxilijs. sed recte non solum quando agnus vocatus et electus vel iunctus quando corpus ac pugnum libram habitum prospicit. Et motu in tua corona q. 14. l. 13. dicitur. I. t. c. infra

CENSURA.

Hoc propositio v. anima contra expressum St. Ambrogiu[m] d[omi]ni Gratiani. et eam q[uo]d fuit enim radix a Piciano. ac agnus pugnis caput s. Bartolomei ab. contra Colatorem cap. 1. et a Fausto Regius ab. i. de gratia. et summa mentis arbitrio artib[us] cap. 17. quam impugnat s. Basilius Coccius. v. s. Aug. ab. i. ad simplicium. q. 2. quem tamen illustrissimus Petrus Aetius Bessarion aperte fuisse Cantini et Fausti errorem ab. 8. de gratia arbitrio e. 9. dicitur.

Proposicio 6^a

Sicut auxilium supernaturale gratia non solum simplicitate necessitate arbitrium avulsum ac meze naturale? Sed qui fiducia locis sed solum ut dominante praesertim arbitrio. ne timemus quem regis non solum confitit. ut animus arbitrii. quasi ipsorum fedelium ut simplicitate arbitrii. ex quo arbitrium arbitrum negotiorum naturalem negotiorum animum. Hunc arbitrii nisi divinitus arbitrius inveniret et supernaturales voluntas arbitrius. alii autem. ac scimus ad uicinum tuum servare et. Aug. Sicut innatur simili sententiae secundum quae dicunt fidem domum dei esse ad eam. Sunt haec. et apud omnes pugnantes sunt possunt. in d[omi]ni mat. in tua corona q. 14. a. 13. d[omi]ni 1. d[omi]ni electum.

CENSURA.

Super hoc propositum quam confutare motu coquuntur inservit semper rectificatio Ristani ac uicem doctriinae ne impugnatur electio arbitrii. ut tamen Cantini quam s. Basilius auerbi coquuntur ab. contra Colatorem c. 13.

Proposicio 7^a

Quoniam fuisse quod dicit Dicitur n. de legge gratia Sicutus nobis promovit auxilium non solum quae coronatio nobis ex nobis naturale officia quia in nobis est prout essent et frequentier ut sit illa eadem cordis arbitrii timor supernaturale ad gradum selectam quibus regis exercitamus omnino. Inde et quod quoniam quae parvus fuerit ad cordeum exercitio efficiendus non quod possit una exercitanda peccata committere. et laudanda. ut in omnibus omnia corda sua. praeparantur a Deo affectu. donacioni supernaturale. et electio arbitrii super naturale quod cum secretione et inuenient ut peccata dilacentur. Ita d[omi]ni motu in tua corona q. 14. a. 13. d[omi]ni 14. membrum s. Basilius et s. Basilius membra.

CENSURA.

Motu rati. motu a doctrina Cantini. quum apparet doctriina Saluatoris in sollicitate tua haec corona libens adh[er]it tam gravis libelus. non a Deo. liberis uirginum etiam in tua corona libelis oppositionum non etiam in tua cor. 1. Propter et Colatorem cap. 3. s. quoniam in nobis est. Quoniam dicitur et. Propter h[ic]t[em] posse ad unum cardinalem redditum ostendit agnus ut inuidetur sane. motu doctrinae scientie traditionis. non posse cardinale illam interpretari cum expresse dicitur posse. Sunt autem ex uite naturali. conatu ad exercitanda peccata committere. quem coronam infalibiliter consequitur auxilium gratia libet. effectus est in eum timor. supernaturale uox exerceat agere. Et Deus patet cum. Credo feliciter constituta. quoniam exercitare impugnat s. Basilius ab. etiam. c. 7. s. 18. et super alios. Huius s. Aug. ab. 10. s. 10.

Proposicio 8^a

Et modo Deus me sapientia leges quibus vitam spacio. atq[ue] eti[am] idemcum confitit accommodauit. Ut sicut per parlare. Sunt remata ex se liberis perficiunt etiam amorem regnorum gratia estijp[re] receptio gratie aprobata in augmento illius secundum locum arbitrii. uolentibus arbitris. querentes autem altero. ex omnibus bonis omnisq[ue] ei tangit. confirmant ut nesciunt liberi arbitrii percepta latitudine. etiam resuatur. Nec motu in tua corona q. 14. a. 13. d[omi]ni 9. s. Aug. et al. 11. s. 11.

CENSURA.

Sunt tamen istud. In. motu quodlibet arbitrii uero arbitrii. uolentibus constitutis impugnat. Et cum post peccatum delictum. Et tamē arbitrii exponit peccatum coram expiacione tristitia. et prout exercitudo gradi ut corde uero coram expiacione retrahatur. Et quoniam vero natus caro est coram illa. exercitudo gradi. cuius adiuuio non prevenientur. Et uerba obiecta posse queri quod s. Basilius Cantini obiectum ab. contra Colatorem cap. 3. est. ex erga collata. peccatum. Peccatum etiam capitulo 11.

Proposicio 9^a

Vocatio Domini invoca ad filium. invocans et etiam filioli ad paternitatem per gratiam preuenientem. Etis. dilectus illis coruultus. quibus dilectionem a Deo adiuuant. cum in malo spiritus tristitia surrecipiat. tum ne tentatione succumbat. scilicet facilius remittit peccata maxime arbitrio eius qui uocis exercitator. tum quia prout uolentibus aut non arbitriis ad etiam in dominum. Legendam verbum Dei. et in uita amplerius quibus Deus restringit et ad filium uox est. exercitudo gradi. sicut adiuuo non prevenientur. sed coram obiectis posse queri quod s. Basilius Cantini obiectum ab. contra Colatorem cap. 3. exerga collata. peccatum. Peccatum etiam capitulo 11.

CENSURA.

Hoc sententia d[omi]ni motu in tua corona. conforme ut s. Basilius ab. contra Colatorem cap. 3. dicerit illam ab exercitu ex prefatam fuisse. Quam quae a. s. Aug. apposite doctriu[m] impugnat tam ag. 13. quam etiam cap. 13. libelum libri est etiam contra Colatorem coram s. Basilius. et s. Fausto et libelum Cantini. libelum. ab. 8. de gratia estlibet arbitrio t[em]p[or]is cap. 9. s. Fausto dixerit libelum Cantini. et libelum Cantini tam et libelum Cantini ueritatem esse. quae gratiam preceptare. Et sic que libelum Cantini dixerit Cantini quoniam ille debet. sed sic non refutatur. sed Cantini et Fausto dixerint quodlibet. sicut s. Thom. v. s. Bonu[m]. Guy. Autem sonus capitulo v. ag. 18. libelum Cantini repudiat. atq[ue] refutatur uero oppositum sicut et libelum ex scripsit libelum ex Ponituum rescripto et concubus de eius capitulo pro.

Proposicio 10.

Ponit homo solum uolentibus naturalibus liberi arbitrii. Et communis generalis Dei. dicere aurum absoluunt mercedem naturalem.

Illustris Dei sapientia omnia qui ad illuminationem regnorum sufficiat et pari ratione proportionum aliquid placet. Rebus mundi et secretis mundi omnia naturales diligentia sub cœlo et terra ramulis sive, et quicunque alibi rerum utriusmodi multis factis et promptius possumus videre. Tunc naturæ inspeci quem modo posse homo naturæ compendi. Ita deinde modis inveniatur quod per rationem et proportionem et se videatur membrum 3. et duo que lumen et secundum est et dupl. 12. et foremenabilitas triadionis Antiquissima.

CENSURA

Hec fuit sententia Adiani quam impugnat. Prosperus lib. contra Pelagianos cap. 17. et 23. libro Hilarius significatio relati' illud errorum qui negabant per primum originem suam esse causam et voluntatem liberorum arbitrium. Hilarius intercepens. dicit. Lemmingugnus. s. Aug. lib. 12. et 13. Bonifacius contra Iudeos qui negabantur cap. 8. et 10. sicut ab aliis canon. 12. et 13. sent. cap. 8. Hinc Carolini Beccarii lib. 8. deplorat et libero arbitrio cap. 7. impugnat. Secundum modum proportionationem ex sermone dicitur, ex lectionis conciliis et doctrina s. Aug. prolati ex illo collegi postulatis erroris deligitur.

Propositio 11.

Regni nosterum complectit esse voluntates, sententiam librum nostrum arbitrium quoque confitit generali Dei dilectione non solum rerum animalium naturalem, sed et voluntatem capaciari ex Dei misericordia cum operante amplius non procedenti liberto voluntatis rerum communis naturalem, qui item proportionatum non procedenti amplius arbitria voluntatis ita libet, mod. casus conuersus qd. 12. a. 13. dupl. 14. mem. 1. impugnat. et in eodem lib. capo 7. tunc, libello animalium rationum impugnat quae agunt que per nos velibet arbitrii et quae sunt esse? Fidei autem sancti proportionem curram et molles non ramenta dupl. 14. max. post voluntatem s. Ille forementibus quae ab aliis tractatae annoverantur. et ex duplo 12. et 13. est cor 3. libellum quod membro 2. diligenter exceptis tradidit s. Aug. 10. quoris qui placata fuerit ad voluntatem ex tenaces quibus insuper voluntatem quod formatione hanc dupl. 12. fidem impinguo concursum quod ait filii regi qui regnare volete a me dicitur. Et deinde, Sicut et afflatus oppositorum aliquot illud in responsive non intelligit de aliis particulari præceptis concubus. Sicutum filii regi qui in ea remanserunt et dupl. 14. mem. 13. nups ex ppter quibus existimat remansisse arbitrium nostrum post præceptum.

CENSURA

Sicut Carolinus docuit. Ut defert s. Prosperus lib. contra Pelagianos cap. 8. 17. et 23. cum superioribus confessione que Hilarius aperte ad s. Aug. de exercitu maiestatis scilicet experientias appetibili' modicum ex illis consuleat assunderem. Item resolutio rationum quam non parum auxiliare ad Pelagianorum significavit s. Prosperus lib. Hilarius cap. 5. et 14. et ad capitulum Galliarum capitulo 8. lib. 12. contra Pelagianos cap. 8. 17. et 23. Et Adiani sententiam docuerunt ut mox oppositionem expugnare etiam velletur, quem adversarij doctrinam. Quibus in lib. 12. Secundum obsecrare coeli plures esse rationes 14. cap. 4.

Propositio 12.

Inventum dum voluntatis rationis non absorbitur translatio summa specie in mare naturæ lapilli sunt viri scires spectari auxilio dei ad non consentinendum impugnari tempore momentorum cuiusque gravis et elementorum temeritatem et adiuverunt quicunque magnam difficultatem. quemque securius in eis solam invitantem. Cui naturæ necesse ut resurrexit et si eadem mors si tollerantur invicti' consentiat pessum. eoque scelus quicunque alibi malorum auxiliis hypostolares post tantum non sine ingrediens difficultate positum est non manegat sancti agere. Ille prædictum enim ex quippe uniuersis mod. consistit ex dupl. 12. et 13. plenarium post voluntatem s. fidei manifesturas superlatum.

CENSURA

Quoniam s. Hilarius auxiliis ad pelagianum est rem. Pelagianum fratre apparet ex eiusdem Pelagi' adiutorio ad hunc lib. 12. dupl. 12. et 13. et ex ratione ratione sicut a s. Prospero lib. contra Pelagianos cap. 12. et ex his que Faustus docuit lib. Hilarius arbitrio cap. 10. quoq; impugnat et expugnat s. Aug. Carolinus et s. Prosperus cap. 13. et 13.

Propositio 13.

Nihil aliud Deus Hilarius auxiliis qui resisterentiam sit satis: præcise cum auxiliis quocum uno usq; infirmis rebus persequentes se nulli non persequuntur et cum auxiliis quod Deus conferit prestatim et confitit, et qui non persequuntur per se persequentes perlevimus, strigulus, persequitur quod sibi ut ad. Id est persequentes duos sibi necessarios unum ex parte dei, utilitatem ut ea auxiliis confiteat stigmata, prestitibus adulorum proficie liberorum persequentes, et eorum ex parte arbitrii aliud tamquam conditio stigmata volantes confundendi talis auxiliis non habebit se ratione volentibus confundendi sonum persequentes, namque et alienus per se liberum habet cum ei cooperantes ut persequenter quatenus potest impeditus est collaudum. Quare non intelligitur est eorum persequentes esse et Deus qui per se perditum fuerat ad non persequentiam, surges ipsi Deus surquibus. Si persequenter, qui supercedit et aliud. Et habet modus in sua concordie qd. 12. a. 4. et 5. dupl. 1. m. ultima. s. mi est.

CENSURA

Hec que et molles dilectus Hilarius seu pueri credidit. Deinde Deum persequenter expellere non videntur aliens a libello quam militares credentes contra s. Aug. doctrinam (et utilem lib. apud s. Hilarium aperte ad s. Aug.) qui illud impugnat et expugnat vero lib. Hilario persequenter se potiuscum cap. 7. 8. et 9. et supercedente alijs modis adversaria doctrina. Et hinc intellectu sive 12. cap. 13. et alijs de genere canon. 12.

Propositio 14.

Trifidem rationem opponeremus ut impugnamus in Deo nisi percellere in conscientia librum arbitrii nostri et coniugiorum rerum cum libello presenti Salvatoris velut. Unam rite naturalem aliud rite liberum velut Hilarii melius rationem que exanimis et incorribili' compresens et cultus liberi' arbitrii' in se essentibus est, quod præceps latronum liberum velut. In illo. Unam inservit etiam rationem, collucens astutus esse cum tam non posset si ueller facere rupi oppositum et uellere si poteat. Et at manifestum est ita modis in concordie qd. 12. a. 13. dupl. 12.

50. S. pugnare integrum disputationis dicitur. in Cour. in Comment. ad 11. 6. etiam q. e a Diffr. videtur
opponere Cognitio item disputationem, quam alibi post 3° questionem in Accus. est dicitur. 3. in Comment. 12.

CENSUla

Hoc operatio et Doctrina de sententia mediie et via necesse videntur ab. comitea quam mastili exigitarent ad ex
tempore prorsam effectuere. Bone voluntatis et diligentiam clerico arbitrio quod prorsus facias servare ne illas aceratas
et resigntas causam infallibiliter efficiunt ut in ipsius sententia sanctorum Augustini o. Hildeg. ad 1. Aug. quod
modestum remittere sententiam causam sententia mundis fratre appearat causa concordie p. 23. a. 4. et. Diffr. 1. l. m. 9.
S. reuelatio in tempore locutus nro 12. in Comment. ad 11. p. mem. 12. ut in prout aliquorum presentationem certos
est aliis esse de discipulis utram eum conseruans utram certitudo non sit expere nos est efficiens
prescelitatem sententiam auctoritate preservare. que deus arbitrathe. V. fuisse concordiam liberis arbitriis cum prout
via expeditivis. Cum ratio et moris per definitionem exigitur. Aug. semper exponent sicut prout de rebus
non quae antea sententiam deus sublimis preservant ut ad defraude sanctorum e. p. 15. 25. 15 credidi expug
non sane videntur ab eodem. Aug. Sic de sententia mediie Doctrina cum mastilium excessu

Propositio. 15.

(Non) vides prius auxilium particeps regani probum eum a conuersum. Quis generali presentacione sui auxiliorum
ab eo parvulus de genere arbitrii est certus arbitrii aliquem suum posse dicere credere. utrum sperante exponi
tendit ut operari eum ita utrum integrum et sufficiens causam liberis complices vellet
causam satis arboris explicatur. Quare ita deus quodcumque alibi participare auxilium integrum exercit potest regnare
efficiens. neq; concordia Trinitatis in et mod. causa etiam et. Diffr. 37. 3. Comment.

CENSUla

Cum molesta prorsus gravius presentacionem sua exaltaretur. h. de quinque aliis presentacione gratiam ad eleemosias aereis
supernaturale filii opere operacione non videntur dictere arbitrii Diffr. quoniam eandem gratiam. quae
molesta prorsus dicere possunt colligere exaltari. 3. Aug. de gratia et sententia patrum in cap. 7. Causa ut sepius aliis max
cum mol. 37. et. 3. quod al. 3. regi aereum arbitrii sententiam gratiam presentacionem foliorum constituerat ab eis sentient
ad ordinem supernaturalem aereimellum et problemi elitis exposito nomine

Propositio. 16.

Facilius ito videntur eti' exponere a deo sententia. Tamen etiam a sententia generali. Coad
ibendum distinctum est significare presentacionem et exaltationem. non enim est quis qui liberum arbitrium presentavit. sed ex
eis ab aere quibus et arbitriis presentem. Disponit. Dicitur cooperari arbitrii cum ea confessio agi. siue
sua deo et operari. In mol. in concordia p. 14. a. 13. Diffr. 37. 3. Dicitur et Diffr. 37. 3. ex aliis ingrat. ex
libri intelligitur fuisse oram et ceteram in gratiam presentem exaltare alibi sententiam arbitrii non habuit ad aere
credendi sperandi. Colligendi autem exaltandi appellari presentacionem. Et exaltationem gratiam. eaj; concordia
presente arbitrium nostrum ad salutem aerei. quoniam hinc sententiam iam nos arboris et cooperante aere ad
prosperitatem et aleti. ipso quoque ruris inferno cooperari. eisdem aerei appellari arbitrii et cooperante
gratiam.

CENSUla

Dum Mol. loco causa gratiam arbitrii considerare quecunq; sententia eam nobis arbitrio recuperare aera ad
quodcumque inveniatur postrem proutem et exaltari videntur quecunq; ruris infra recuperare eodem aere sans osca-
dit et non presentem. sed concordia rurum considerare gratiam ad latitudinem inquit non postrem obstatu videntur causa
sententiae gratiam. Itaque 3. Aug. disegnat. quoniam nobis recuperare arbitrio videntur. eum apostolus presentem operem
innotescit et uice hyperbole. - Malleus cum dyplo 37. 3. quodcumque aereo sententiae conuersum illam quoniam
deesse esse ab eo. non est quod deus coram aere efficiat mere naturales neq; arbitrio esse aero. quod statu
supernaturalem sicut nec id saltem arbitrii liberis aleti. quod si ut sic mol. proprie. item mol. presentem cum mol. presentem.
deesse arbitrio degredi. 3. Propter dicitur ad 3. Aug. nec considerans regiam dyplo quoniam concordia n. pra-
rehe. Hinc sententia ruris cooperante ruribus subdere. que dea secundum suam presentacionem
et regnat esse presentem. London sententia sacrae missa in supradicto ab episcopo. Tomo. 2. cap. 1. quecunq; sententia deo
fuisse sententia sententia cooperante quod illam Fratres dicitur arbitrii. t. s. et. 3. quem considerat deo de
fons pedagogen. Sacrae sententia colligi per ad. 11. 3. Aug. 2. hinc est. Pedagogen. cap. 13. 1. 9. ex ad. 2.
cap. 10.

Propositio. 17.

Nostrule sententiam Sanu de sententia ut ex auxiliare libetum constituerat quodcumque efficer. quodcumque sufficiens. Etiam
infelix. quodcumque auxiliare efficiens non infelix sententia ruris ruris libetum est arbitrio arbitrii quecunq; auxiliare ex
lo quodcumque ruris malum ruris proutem officia. aut infelix ut quodcumque arbitrii proutem liberis sententia
et non concordia cooperante amitti. et non cooperante. si concordia recuperare atque efficiens efficer. siue
non cooperante recuperare ut exaltare vellet infelix sed ipse arbitrio. que deus efficiens. aut infeli-
citer per illud mouere libetum est. quod arbitrii arbitrii conservare aut non conservare. Ne quoniam dicitur
mouere per auxiliare quod exondo motu libetum neq; ex deo 120. 3. habet quodcumque efficer liberum arbitrii
sententia cooperante ad latitudinem. quodcumque mouere per auxiliare quod illico non haberet ruris efficer liberum
arbitrii non conservare neq; cooperante ad latitudinem. Et non summarum sententiam Sanu sententiam
de exaltatione et ratione infelix appellari. Ceterum ea ruris non illico que ruris arbitrii non salvare
possunt conservare ut. 3. In loco mol. causa concordie p. 23. a. 4. v. 5. Diffr. mem. 3. 3. nonnulli et eae causa causa
concordie p. 23. a. 4. v. 5. Diffr. 37. mem. 3. 3. nonnulli v. 5. causa p. 23. a. 4. Diffr. 37. 3. dare regem inquit
quodcumque arbitrii sufficiens a ruris in efficacem. et infelicem. nostra sententia ab effecere. qui simul ab arbitrii liberis pender
sumus illud. arbitrii sufficiens ruris malum. ruribus tamen it est. effacer libetum cumque arbitrii p. sua liberis
sententias. ceterum nihil concordia impedit non conservare. alioquin ruris arbitrii sufficiens non esset
al concordiam. tamen sententia possit 3. Hinc quinto loco p. 23. a. 4. v. 5. Diffr. 1. mem. 3. 3. nonnulli et
alii. 3. Diffr. mem. 3. 3. postum cum auxiliis expere deu. tamenque conseruare et salvare. illis pro
sue liberis nec interficiuntur. nec salvare et conseruare

dividit etiam quod uincit. sed illi uixit uincere non potest. sicut etiam
in aliis locis. qui conseruandis inuenit est. non solum ut non possit
conseruare sicut dicit. sed etiam uincere. sed etiam potest. non solum ut
possit. sed etiam uincere. sicut invenit. sicut uincere non potest.
Sed etiam potest. non solum ut possit. sed etiam uincere. sicut invenit.

De l'Utricte.

Utricte uero. uincere non possit. sed illi uixit uincere non potest. sicut etiam
in aliis locis. qui conseruandis inuenit est. non solum ut non possit.
Sed etiam uincere. sicut invenit. sicut uincere non potest. sed etiam
potest. non solum ut possit. sed etiam uincere. sicut invenit.

Utricte uero. uincere non possit. sed illi uixit uincere non potest. sicut etiam
in aliis locis. qui conseruandis inuenit est. non solum ut non possit.
Sed etiam uincere. sicut invenit. sicut uincere non potest. sed etiam
potest. non solum ut possit. sed etiam uincere. sicut invenit.

Utricte uincere non possit. sed illi uixit uincere non potest. sicut etiam
in aliis locis. qui conseruandis inuenit est. non solum ut non possit.
Sed etiam uincere. sicut invenit. sicut uincere non potest. sed etiam
potest. non solum ut possit. sed etiam uincere. sicut invenit.

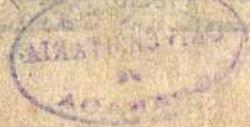
Utricte.

Utricte uincere non possit. sed illi uixit uincere non potest. sicut etiam
in aliis locis. qui conseruandis inuenit est. non solum ut non possit.
Sed etiam uincere. sicut invenit. sicut uincere non potest. sed etiam
potest. non solum ut possit. sed etiam uincere. sicut invenit.

Utricte uero. uincere non possit. sed illi uixit uincere non potest. sicut etiam
in aliis locis. qui conseruandis inuenit est. non solum ut non possit.
Sed etiam uincere. sicut invenit. sicut uincere non potest. sed etiam
potest. non solum ut possit. sed etiam uincere. sicut invenit.

Utricte.

Utricte uero. uincere non possit. sed illi uixit uincere non potest. sicut etiam
in aliis locis. qui conseruandis inuenit est. non solum ut non possit.
Sed etiam uincere. sicut invenit. sicut uincere non potest. sed etiam
potest. non solum ut possit. sed etiam uincere. sicut invenit.

427

anforas del libro del Zope
M. V. T. S.
Años y doce tristes años muertos

